ମହେନ୍ଦ୍ର ରାଜ ମାର୍ଗ କର୍ମଚାରୀ ସଂଘ
ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଆଦି
ବନାମ
ଭାରତ ସଂଘ ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 24, 1995

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟଚଲା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ:

ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡି - ଭାରତ ଏବଂ ନେପାଳ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିପାକ୍ଷିକ ରାଜିନାମା - ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ନେପାଳରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ - ସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି - ପ୍ରକଳ୍ପର ସମାପ୍ତି - ସେବା ସମାପ୍ତି - ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଦାବି ଏବଂ ଭାରତର ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନତା ପାଇଁ ଦାବି - ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ରାଜିନାମା - ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ।

ଭାରତ ସରକାର ଏବଂ ନେପାଳ ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ଦ୍ୱିପାକ୍ଷିକ ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, ଭାରତ ସରକାର ନେପାଳ ପକ୍ଷରୁ ବିଭିନ୍ନ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଯେତେବେଳେ ସମାପ୍ତି ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ନୋଟିସଗୁଡ଼ିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ (1) ସେମାନେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ନେପାଳ ଭିତ୍ତିକ ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବର୍ଗରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ (2) ସେମାନଙ୍କୁ ଭାରତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ।

ଭାରତ ସଂଘର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିବା ପ୍ରତିକାର ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଏକ ପୃଥକ ବର୍ଗ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀ-ସଂଘ ସହିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରାୟତଃ ସମସ୍ତ ପ୍ରତିକାର ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ଭାରତୀୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ/କିମ୍ବା ବରିଷ୍ଠ ହୋଇଥିବାରୁ, ୱାର୍କ ଚାର୍ଜ ପ୍ରକଳ୍ପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଚୁକ୍ତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7 ରେ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଭାରତରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା

ପଦବୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସେବାକୁ ନୂତନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅତୀତ ସେବାକୁ ବରିଷ୍ଠତା ପାଇଁ ଗଣନା କରାଯିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁବିଧା ଦିଆଯିବ ।

ଆବେଦନର ଫଇସଲା କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ସ୍ୱତଃ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେମାନେ ସଚେତନ ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ସେମାନେ କେବଳ ନେପାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ନେପାଳ ଭିତ୍ତିକ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ରହିଥିଲେ । ସାଧାରଣତଃ, କାମ ଶେଷ ହେବା ପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ । ତା'ପରେ ସେଠାରେ ନିୟୋଜିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଚାକିରି ହରାଇବେ । କିନ୍ତୁ, ଭାରତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାରି ରଖିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ସଦୟ ମନୋଭାବ ସହିତ ଭାରତ ସରକାର ସେମାନଙ୍କର ସଂଘ ସହିତ ଏକ ରାଜିନାମାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଚୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ପଦବୀ ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ସେବାର ନିରନ୍ତରତା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବା ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଏହାର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7 (vii) ରେ ଅଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ । ଭାରତରେ ସି.ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଡି. ର ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଦ୍ୱିପାକ୍ଷିକ ଚୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସାମିଲ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ହେଉଛି ଅସମାନମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା, ଏବଂ ପରୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପୂର୍ବ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅନୁଚିତ ସୁବିଧା ପାଇବେ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 7 (vii) ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହି ସମାଧାନ ସମସ୍ତ ବିବାଦକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ସେମାନେ ଯାହା ମାଗିଥିଲେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ନଥିର ଅଂଶବିଶେଷ ହୋଇଥିବା ସଂଘ ସହିତ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ବୁଝାମଣାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ମୂଳ ଅଧିକାରିତା : 1983ର ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା 5140-48, 3516, 5149-52 ।

(ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ)

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗୋବିନ୍ଦ ମୁଖୋଟି, ନରେଶ କୌଶିକ, ଶ୍ରୀମତୀ ଲଳିତା କୌଶିକ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଭି.ସି. ମହାଜନ, ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଷମା ସୁରୀ, ସୁଶ୍ରୀ ବିନୁ ଟମଟା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଗୁଡିକର ଫଇସଲା ଏକ ଏକକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଛି । ଭାରତ ସରକାର ଏବଂ ନେପାଳ ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦ୍ୱିପାକ୍ଷିକ ରାଜିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ନେପାଳ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନେପାଳରେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ, ବିଶେଷ କରି ସଡ଼କ ନିର୍ମାଣ ହାତକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନରେ ଏହି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମେତ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକ ଚାରୋଟି ବର୍ଗରେ ବିଭକ୍ତ, ଯଥା -1. ନେପାଳରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହାଜିରା ନାମାବଳୀ ଶ୍ରମିକ 2. ଖଲାସୀ, ଜମାଦାର, ପାଚକ ଇତ୍ୟାଦି ଭଳି ଏଲ.ଡି.ସି. (ତୃତୀୟ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ) କୁ ନେଇ ନେପାଳ ଭିତ୍ତିକ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ 3. ନେପାଳ ସ୍ଥିତ ନିୟମିତ ବର୍ଗୀକୃତ କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ 4. ନେପାଳ ଭିତ୍ତିକ ୱାର୍କଚାର୍ଜ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ । ପ୍ରକଳ୍ପ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ସମାପ୍ତି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରି ସେଗୁଡିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା କରିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନେପାଳ ଭିତ୍ତିକ ବର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏକ ସମନ୍ୱିତ ଆଧାରରେ ଭାରତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରି, ବିଶେଷ କରି ସେବାର ନିରନ୍ତରତା ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି ଆଦି ଅଧିକାର ଭଳି ସମାନ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ସେଥିରୁ ମିଳୁଥିବା ପରିମାଣସ୍ୱରୂପ ସୁବିଧା ପାଇଁ ସେମାନେ ହକଦାର । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମାମଲାଟି 15 ନଭେମ୍ବର, 1994ରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସିଲା, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ସମୟ ସମୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡିକୁ ପାଳନ କରିବା ପରେ ମୂଳତଃ ମଗାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକାର ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ପ୍ରତିକାର ବିଚାର ପାଇଁ ରହିଛି ତାହା ଦର୍ଶାଇ ଜଣେ ଦକ୍ଷ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଅନୁସାରେ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପି.କେ. ମଜୁମଦାର, ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀ (ସଦର ମହକୁମା) ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡି (ଫୁଡ୍ ଜୋନ୍) ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ନେପାଳର ଶ୍ରମିକ ଏବଂ ସରକାର ଏମ୍.ଆର୍.ଏମ୍. ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିଥିବା ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିବା କର୍ମଚାରୀ ସଂଘକୁ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଡକାଯାଇଥିଲା । ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଆଲୋଚନା ପରେ ସଂଘ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସହ 25.10.1981ରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବୁଝାମଣା

କରିଥିଲା ଏବଂ ଜୁନ୍ 9, 1983 ରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବୁଝାମଣା କରିଥିଲା । ଏହାର ଅଗ୍ରଗତିରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାମଣାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସଂଘର ସଭାପତି ଏବଂ ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବୁଝାମଣା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବୁଝାମଣା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟତା କରେ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ବୁଝାମଣା ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସଭାପତି ଏବଂ ସମ୍ପାଦକ ସକ୍ଷମ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଏହି ବୁଝାମଣା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ, ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତ ଲାଭ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପରେ ମଧ୍ୟ ନୋଟିସ୍ ଦେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ । 29.5.1984 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ କି ନାହିଁ ତାହା ଜଣା ନାହିଁ । ବୁଝାମଣାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମଧ୍ୟ ନଥିର ଏକ ଅଂଶ ଭାବରେ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ମୁଖୋଟି ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ନେପାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ 1966 ମସିହାରେ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ସିପିଡବ୍ଲୁଡି, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ନେପାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଶ୍ରମିକମାନେ ସିପିଡବ୍ଲୁଡି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଅଂଶବିଶେଷ ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଳିକ ଦେୟ ପାଇବାକୁ ହକଦାର, ଯେହେତୁ ଆରମ୍ଭରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡି କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା । କର୍ମଚାରୀମାନେ ନେପାଳରେ କାମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡି ମାନୁଆଲ୍ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୁଏ । ଏହାର ସମର୍ଥନରେ, ସେ ବିଶେଷ କରି ଧାରା 1 ର ଅଧ୍ୟାୟ 3 ଏବଂ ପୃଷ୍ଠା 206 ରେ ଥିବା ମାନୁଆଲ୍ ର ପରିଶିଷ୍ଟ 5 ରେ ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମାବଳୀ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ନେପାଳରେ ରାଜପଥ ନିର୍ମାଣ ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୂତନ ଜୋନ୍ 1964 ମସିହାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଏହା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ସମୟ ସମୟରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବାରୁ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡିର ସଦସ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ନେପାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଭି.ସି. ମହାଜନ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ କେବେ ବ୍ୟବହାର

କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଭାରତ ସରକାର ଏବଂ ନେପାଳ ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିପାକ୍ଷିକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ନେପାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଏକ ପୃଥକ ବର୍ଗ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା । ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବା ପରେ ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଭାରତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡି ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ମାଗିଥିବା ପ୍ରତିକାର ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ, ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି ଚାଲିଥିବା ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ରାଜିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ନିୟମ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ନିୟମିତ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଉଥିବା ଅନେକ ଭାରତୀୟ କର୍ମଚାରୀ ବରିଷ୍ଠ କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ, ତେଣୁ ନେପାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଆଦିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡିର ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦି ଏପରି କରାଯାଏ, ତେବେ ଭାରତୀୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ବରିଷ୍ଠତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏପରି ତିକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ବୁଝାମଣାର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7 ରେ, ନିଯୁକ୍ତିକୁ ନୂତନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାମଣାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି ଭତ୍ତା ଇତ୍ୟାଦି ସୁବିଧା ଦିଆଯାଏ । ତେଣୁ, ବ୍ୟବହାରିକ ଭାବରେ ଚାହୁଁଥିବା ପ୍ରତିକାର ତାଙ୍କୁ ବୁଝାମଣା ମାଧ୍ୟମରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି ।

ସମ୍ପୃକ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଉପରେ ଆମର ଉତ୍କଣ୍ଠାର ସହ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଆମର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଭାରତ ସଂଘର ଯୁକ୍ତିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଦୃଢତା ଅଛି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଅନେକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯେପରି ସମୟ ସମୟରେ ଭାରତ ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତି-ଶପଥ ପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ରାସ୍ତା ବିଛାଇବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁଥିଲା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଜାରି ରହିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ଭାରତରେ ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡିରେ ନିଯୁକ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନେପାଳ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ଭାରତର ନାଗରିକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା । ନେପାଳରେ ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ନିର୍ମାଣକୁ ମଧ୍ୟ ସିପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡି ଦ୍ୱାରା କରାଯିବାକୁ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ କି ଯେପରି ସେମାନେ ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରାର୍ଥୀ । ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେମାନେ ସଚେତନ ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ସଦସ୍ୟ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଇନଥିଲା । ସେମାନେ କେବଳ ଭାରତ ସରକାର ଏବଂ ନେପାଳ ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ଦ୍ୱିପାକ୍ଷିକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ନେପାଳରେ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ନେପାଳ ଭିତ୍ତିକ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ରହିଥିଲେ । ସାଧାରଣତଃ, କାମ ଶେଷ ହେବା ପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ । ତା'ପରେ ସେଠାରେ ନିୟୋଜିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଚାକିରି ହରାଇବେ । କିନ୍ତୁ, ଭାରତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାରି ରଖିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ସଦୟ ମନୋଭାବ ସହିତ ଭାରତ ସରକାର ସେମାନଙ୍କ ସଂଘ ସହିତ ଏକ ରାଜିନାମାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ରାଜିନାମା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପଦବୀ ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ଭାବରେ ବୁଝାମଣାର ନିୟମ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଯାଞ୍ଚ କରିଛୁ । କେବଳ ସର୍ତ୍ତ ଯାହା ସେବାର ନିରନ୍ତରତା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ତାହା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7 (vii) ରେ ଅଛି । ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଭାରତରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପଦବୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ପ୍ରବେଶକାରୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ସେବା ବରିଷ୍ଠତା ପାଇଁ ଗଣନା କରାଯିବ ନାହିଁ । ତେବେ, ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ସେବାକୁ ଭତ୍ତା ସୁବିଧା ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଗଣନା କରାଯିବ, ଯଦି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଛଟେଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି । ନେପାଳରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ସେବା ପଦୋନ୍ନତି କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପୂର୍ବ ଅଭିଜ୍ଞତା ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯିବ । ଏମ୍.ଆର୍.ଏମ୍. ପ୍ରକଳ୍ପ ପି.ଏଚ୍.ଆର୍.ଇ.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଆର୍. ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଯୋଗଦେବା ପରେ ସେବାରେ ବିରତିର ଅବଧିକୁ ନିୟମିତ କରାଯିବ । ଏହି ଆଦେଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ସେଗୁଡିକ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି, ଯଦିଓ ସମସ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏହି ଆଦେଶର ଅଂଶ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ ।

ତେଣୁ ଏହି ରାଜିନାମା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ସୂଚିତ କରିବ ଯେ ବରିଷ୍ଠତା ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀ ମଜୁମଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ବରିଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ତେବେ ନିୟମିତ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଉଥିବା ଭାରତୀୟ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବେ । ତେଣୁ, ନିୟମିତ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଉଥିବା ଭାରତୀୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଉପରେ ନେପାଳୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଯେପରି କୌଣସି ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ନପଡ଼ିବ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ନୂଆ ନିଯୁକ୍ତି ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ନୂଆ ନିଯୁକ୍ତି ଦିନଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରାଯିବ । ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଅଟେ । ଭାରତରେ ସି.ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଡି.ର ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଦ୍ୱିପାକ୍ଷିକ ଚୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସାମିଲ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ହେଉଛି ଅସମାନ ମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା, ଏବଂ ପରୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପୂର୍ବ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅନୁଚିତ ସୁବିଧା ପାଇବେ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରତିକୂଳ

ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଖଣ୍ଡ 7 (vii) ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହି ବୁଝାମଣା ସମସ୍ତ ବିବାଦକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଏବଂ ସେମାନେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଯାହା ମାଗିଥିଲେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରଦାନ କରିଛି ।

ତେଣୁ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଘ ସହିତ ହୋଇଥିବା ବୁଝାମଣାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ନଥିର ଏକ ଅଂଶ, ଯାହାକୁ ଆମେ ବଜାୟ ରଖିଛୁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗୁଡିକର ଫଇସଲା କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା 9516/1983:

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେ ସେବାରେ ଜାରି ରହିଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିର ଅବଧିକୁ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ କିନ୍ତୁ ବାକିଆ ବେତନ ବିନା, ଯାହା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧରାହେବ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଡବ୍ଲୁ.ପି. ର ଫଇସଲା ହୋଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଟି.ଏନ୍.ଏ. ଆବେଦନ ଫଇସଲା ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।